
Dokument z posiedzenia

A8-0350/2017

13.11.2017

SPRAWOZDANIE

w sprawie sprawozdania rocznego w sprawie realizacji wspólnej polityki zagranicznej i bezpieczeństwa
(2017/2121(INI))

Komisja Spraw Zagranicznych

Sprawozdawca: David McAllister

SPIS TREŚCI

	Strona
PROJEKT REZOLUCJI PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO	3
OPINIA MNIJSZOŚCI.....	16
OPINIA KOMISJI BUDŻETOWEJ	17
INFORMACJE O PRZYJĘCIU SPRAWOZDANIA W KOMISJI PRZEDMIOTOWO WŁAŚCIWEJ.....	21
GŁOSOWANIE KOŃCOWE W FORMIE GŁOSOWANIA IMIENNEGO W KOMISJI PRZEDMIOTOWO WŁAŚCIWEJ	22

PROJEKT REZOLUCJI PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO

w sprawie sprawozdania rocznego w sprawie realizacji wspólnej polityki zagranicznej i bezpieczeństwa (2017/2121(INI))

Parlament Europejski,

- uwzględniając sprawozdanie roczne Rady dla Parlamentu Europejskiego na temat wspólnej polityki zagranicznej i bezpieczeństwa,
- uwzględniając art. 21 i 36 Traktatu o Unii Europejskiej,
- uwzględniając Kartę Narodów Zjednoczonych,
- uwzględniając Porozumienie międzyinstytucjonalne z dnia 2 grudnia 2013 r. pomiędzy Parlamentem Europejskim, Radą i Komisją w sprawie dyscypliny budżetowej, współpracy w kwestiach budżetowych i należytego zarządzania finansami,
- uwzględniając oświadczenie wiceprzewodniczącej Komisji / wysokiej przedstawiciel Unii do spraw zagranicznych i polityki bezpieczeństwa (wiceprzewodnicząca / wysoka przedstawiciel) w sprawie odpowiedzialności politycznej,
- uwzględniając komunikat Europejskiej Służby Działań Zewnętrznych (ESDZ) w sprawie globalnej strategii na rzecz polityki zagranicznej i bezpieczeństwa Unii Europejskiej z 2016 r. oraz wspólny komunikat Komisji i ESDZ z 2017 r. w sprawie strategicznego podejścia do kwestii odporności UE w ramach działań zewnętrznych,
- uwzględniając najważniejsze zasady zawarte w globalnej strategii na rzecz polityki zagranicznej i bezpieczeństwa Unii Europejskiej, w szczególności zasady dotyczące suwerenności i integralności terytorialnej państw oraz nienaruszalności granic, które powinny być w jednakowy sposób respektowane przez wszystkie państwa uczestniczące,
- uwzględniając wspólny komunikat Komisji i wiceprzewodniczącej / wysokiej przedstawiciel dnia 12 grudnia 2011 r. pt. „Prawa człowieka i demokracja w centrum działań zewnętrznych UE – dążenie do bardziej skutecznego podejścia” (COM(2011)0886),
- uwzględniając art. 52 Regulaminu,
- uwzględniając sprawozdanie Komisji Spraw Zagranicznych i opinię Komisji Budżetowej (A8-0350/2017),

Wprowadzenie

1. jest przekonany, że żadne z państw członkowskich nie jest w stanie samodzielnie sprostać wyzwaniom, z którymi się dziś borykamy; podkreśla, że wspólne działanie UE to najskuteczniejszy sposób ochrony interesów Europy, umacniania jej wartości oraz działania na arenie międzynarodowej jako solidarny i wpływowy gracz światowego formatu, a także ochrony obywateli i państw członkowskich UE przed narastającymi

zagrożeniami dla ich bezpieczeństwa, również w globalnej sferze cyfrowej; jest zaniepokojony stanem architektury bezpieczeństwa UE, która nadal jest niestabilna i podzielona w obliczu ciągłych i wciąż nowych wyzwań i w której „pokój hybrydowy” stał się niesatysfakcjonującym status quo; wzywa państwa członkowskie do działania i spełnienia oczekiwań tych Europejczyków, którzy wielokrotnie podkreślali, że to polityka zagraniczna i bezpieczeństwa UE oparta na podstawowych wartościach i prawach człowieka jest jedną z najważniejszych i najniezbędniejszych ze wszystkich strategii politycznych UE; uważa, że nadszedł czas, aby państwa członkowskie wdrożyły narzędzia, instrumenty i strategie wspólnej polityki zagranicznej i bezpieczeństwa (WPZiB), a tym samym umożliwiły Unii reagowanie na zewnętrzne konflikty i kryzysy, budowały zdolności jej partnerów oraz chroniły Unię Europejską;

2. przypomina o zobowiązaniu UE do opracowania wspólnej polityki zagranicznej i bezpieczeństwa opartej na zasadach demokracji, praworządności, powszechności i niepodzielności praw człowieka i podstawowych wolności, a także zgodnej z Kartą Narodów Zjednoczonych i prawem międzynarodowym; uważa, że aby spełnić to zobowiązanie oraz przyczynić się do propagowania praw człowieka i demokracji na świecie, UE i państwa członkowskie muszą przemawiać jednym głosem oraz dopilnować, aby ich przekaz został usłyszany;
3. jest zdania, że aby UE mogła reagować na stojące przed nią wyzwania i je przezwyciężyć, a zwłaszcza sprostać zagrożeniom dla bezpieczeństwa, musi być skutecznym, wiarygodnym i wiernym swoim wartościom podmiotem polityki międzynarodowej, który potrafi skutecznie współpracować i prowadzić dialog z innymi podmiotami, co wiąże się z jednomyślnością, jednością w działaniu i skupieniem zasobów na priorytetach strategicznych;
4. przypomina o potrzebie zapewnienia wzajemnej spójności różnych dziedzin polityki zewnętrznej Unii oraz spójności tej polityki z innymi strategiami politycznymi obejmującymi wymiar zewnętrzny, a także o konieczności dążenia do celów określonych w art. 21 Traktatu o Unii Europejskiej;
5. uważa, że aby spełnić oczekiwania obywateli, Unia Europejska musi przede wszystkim:
  - skoordynować ocenę głębokich zagrożeń i wyzwań w obrębie UE oraz sposób, w jaki należy na nie reagować, biorąc pod uwagę przede wszystkim zapobieganie radykalizacji, która może doprowadzić do werbunku przez grupy terrorystyczne,
  - skonsolidować i pogłębić integrację europejską i działania zewnętrzne UE m.in. przez zwiększenie zakresu współpracy i możliwości w UE w dziedzinie wspólnej polityki zagranicznej i bezpieczeństwa, w tym walki informacyjnej,
  - współpracować z państwami członkowskimi, partnerami oraz organizacjami i instytucjami międzynarodowymi chroniącymi pokój na jasno określonych i starannie opracowanych warunkach, tak aby wzmocnić oparty na ustalonych zasadach światowy ład polityczny i gospodarczy, w tym ochronę praw człowieka, oraz współpracować z partnerami, co pozwoli odgrywać przewodnią rolę w osiąganiu pojednania, przywracaniu i utrzymywaniu pokoju, a w razie potrzeby jego wymuszaniu;

Koordinacja oceny głębokich zagrożeń i wyzwań: obecne uwarunkowania polityczne i kwestie bezpieczeństwa

6. podkreśla, że warunkami kluczowymi dla stabilności UE są gwarantowanie bezpieczeństwa obywatelom UE oraz integralności terytorium UE, stabilizacja sąsiedztwa, a zwłaszcza Bałkanów Zachodnich ze szczególnym uwzględnieniem zwiększania widoczności UE w tym regionie, wspieranie reform, których celem jest utrzymywanie międzynarodowego porządku polityczno-gospodarczego opartego na ustalonych zasadach i współpracy, eliminowanie podstawowych przyczyn konfliktów zbrojnych oraz wzmacnianie polityki zapobiegania konfliktom, pokojowego ich rozwiązywania i dialogu z demokracjami pluralistycznymi, które angażują się w obronę praw człowieka; wzywa do aktywniejszych działań unijnej dyplomacji publicznej i poprawy widoczności projektów realizowanych przez UE;
7. jest zdania, że w coraz bardziej skonfliktowanym i niestabilnym środowisku międzynarodowym tylko połączenie rzeczywistej wielostronności, wspólnej siły perswazji (soft power) i wiarygodnej twardej siły pozwoli stawić czoła poważnym wyzwaniom dla bezpieczeństwa, a zwłaszcza rozprzestrzenianiu broni masowego rażenia, naruszaniu bezpieczeństwa w Europie, terroryzmowi, konfliktom we wschodnim i południowym sąsiedztwie, wojnom zastępczym i hybrydowym oraz kryzysom uchodźczym; podkreśla, że wyzwania te obejmują również wymiar humanitarny kryzysu uchodźczego, agresywne działania Korei Północnej, łamanie prawa międzynarodowego przez Chiny i Rosję, których potęga militarna wzrasta, i stwierdza, że w tych przypadkach wymagana jest zdecydowana reakcja dyplomatyczna;
8. jest zdania, że wspólną politykę zagraniczną i bezpieczeństwa można uczynić skuteczniejszą przede wszystkim dzięki określeniu wspólnych priorytetów i wizji strategicznych; uważa, że należy zająć się podstawowymi przyczynami niestabilności, która szerzy się głównie ze względu na upadek i kryzys państw oraz wymuszoną i nielegalną migrację, czyli: ubóstwem, brakiem perspektyw gospodarczych i dostępu do edukacji, wykluczeniem społecznym, konfliktami zbrojnymi, niedemokratycznymi i niewydolnymi rządami, korupcją, zmianami klimatu, rosnącym sekciarstwem, ryzykiem radykalizacji postaw i rozprzestrzeniania się ideologii ekstremistycznych; przypomina o planie działania przyjętym podczas szczytu w Valletcie, w którym wezwano do solidarnej odpowiedzialności państw pochodzenia, państw tranzytu i państw docelowych; zwraca uwagę, jak ważne jest rozbitcie modelu ekonomicznego, który stosują sieci przemysłowe;
9. podkreśla potrzebę przeciwdziałania tendencjom autokratycznym i nepotycznym, zwiększenia wsparcia dla sił demokratycznych oraz nasilenia walki z islamskim terroryzmem w południowym sąsiedztwie i w krajach ościennych naszych sąsiadów i partnerów oraz z ugrupowaniami usiłującymi zachęcać obywateli Unii do walki w imię swojego ekstremistycznego światopoglądu; przypomina, że rejon Sahelu i inne powiązane z nim obszary geograficzne są regionami priorytetowymi dla zapewnienia bezpieczeństwa Unii Europejskiej; kładzie nacisk na potrzebę podjęcia przez UE, wspólnie ze Stanami Zjednoczonymi i innymi sojusznikami międzynarodowymi, wysiłków dyplomatycznych w celu przekonania głównych graczy w tym regionie, takich jak Turcja, państwa rejonu Zatoki Perskiej i Iran, że muszą koniecznie opowiedzieć się przeciwko ekstremizmowi religijnemu i terroryzmowi, a także

opracować wspólną strategię radzenia sobie z tymi globalnymi wyzwaniami, do czego obligują je podjęte na szczycie ONZ zobowiązania do poszanowania prawa międzynarodowego i wartości uniwersalnych; uważa, że wysiłkom dyplomatycznym powinien towarzyszyć szeroki wachlarz narzędzi i instrumentów, którymi UE dysponuje tak, by przysłużyć się poprawie warunków politycznych, społecznych i gospodarczych pozwalającej na osiągnięcie i utrzymanie pokoju;

10. jest zdania, że stawianie czoła brutalnemu ekstremizmowi powinno iść w parze z ochroną powszechnych praw człowieka; podkreśla, że UE musi przeciwstawiać się państwom finansującym radykalizację oraz terroryzm i potępiać je, zwłaszcza jeśli ich wsparcie trafia do podmiotów uznanych przez UE za organizacje terrorystyczne; kładzie nacisk na znaczenie zacieśnienia współpracy z partnerami doświadczonymi w walce z terroryzmem;
11. podkreśla, że trwałe rozwiązanie kryzysu w Syrii osiągnąć można jedynie w oparciu o aktualne ramy uzgodnione na forum ONZ i że musi bazować ono na porozumieniu politycznym, w którym główną rolę odgrywają sami Syryjczycy i które ma charakter integracyjny, angażując wszystkie istotne podmioty; nadal domaga się od wszystkich członków Rady Bezpieczeństwa ONZ wypełnienia zobowiązań związanych z kryzysem syryjskim; popiera apel specjalnego wysłannika Sekretarza Generalnego ONZ ds. Syrii, który wzywa państwa gwarantujące zawieszenie broni w Syrii do podjęcia pilnych działań na rzecz egzekwowania warunków rozejmu;
12. z zadowoleniem przyjmuje strategię UE na rzecz Syrii z kwietnia 2017 r., która obejmuje rozszerzenie sankcji wobec osób zaangażowanych w tworzenie i wykorzystanie broni chemicznej; zachęca do dalszego rozszerzania sankcji wobec osób odpowiedzialnych za naruszanie praw człowieka; podkreśla, że wszystkie osoby odpowiedzialne za naruszanie prawa międzynarodowego, muszą zostać pociągnięte do odpowiedzialności; ponawia apel do UE i państw członkowskich o rozważenie możliwości utworzenia trybunału do spraw zbrodni wojennych w Syrii, do czasu pomyślnego odwołania się do MTK; podkreśla, że UE musi wykazać się pełnym zaangażowaniem w pomoc w odbudowie Syrii po zakończeniu konfliktu;
13. wzywa wszystkie zaangażowane strony, w Libii i poza nią, do wspierania zarówno libijskiego porozumienia politycznego podpisanego w dniu 17 grudnia 2015 r., jak i ustanowionej na jego mocy Rady Prezydenckiej, która jest jedynym organem władzy uznawanym przez wspólnotę międzynarodową i przez ONZ; podkreśla, że rozwiązanie kryzysu w Libii jest konieczne do zapewnienia stabilności w regionie Morza Śródziemnego; zwraca szczególną uwagę na znaczenie południowego sąsiedztwa oraz na potrzebę stworzenia eurośródziemnomorskiej przestrzeni pokoju, dobrobytu, stabilności i integracji; zaznacza swoje zdecydowane wsparcie dla dwupaństwowego rozwiązania kryzysu izraelsko-palestyńskiego, które polegałoby na pokojowym i bezpiecznym współistnieniu niezależnego, demokratycznego, zdolnego do samostanowienia i integralnego terytorialnie państwa palestyńskiego oraz bezpiecznego Izraela; podkreśla znaczenie zapewnienia spójności polityki UE w przypadkach okupacji lub aneksji terytorialnej;
14. z zadowoleniem przyjmuje skuteczne wdrożenie przez wszystkie strony Wspólnego wszechstronnego planu działania („JCPOA”), który został uzgodniony przez grupę

- UE3 + 3 oraz Iran; podkreśla, że stała i pełna realizacja tego porozumienia przez wszystkie strony ma zasadnicze znaczenie dla podejmowanych na całym świecie starań na rzecz nierozprzestrzeniania broni jądrowej i rozwiązania konfliktów na Bliskim Wschodzie; podkreśla, że JCPOA jest porozumieniem wielostronnym, które zostało zatwierdzone na mocy rezolucji Rady Bezpieczeństwa ONZ i nie można go zmienić jednostronnie; zwraca uwagę na zagrożenie dla bezpieczeństwa, jakie stwarza irański program pocisków raketowych, i kładzie nacisk na potrzebę pełnego wdrożenia rezolucji Rady Bezpieczeństwa ONZ nr 2231, w której wzywa się Iran do niepodejmowania żadnych działań związanych z raketowymi pociskami balistycznymi przeznaczonymi do przenoszenia broni jądrowej oraz jej odpalania;
15. zauważa, że Departament Skarbu Stanów Zjednoczonych formalnie zaktualizował spis obywateli objętych sankcjami ze względu na związki z terroryzmem (Specially Designated Nationals), umieszczając w nim Korpus Strażników Rewolucji Islamskiej;
  16. wyraża głębokie zaniepokojenie nieustającym kryzysem humanitarnym w Jemenie; ponownie podkreśla, że przedłużającego się konfliktu jemeńskiego nie da się rozwiązać zbrojnie i popiera wysiłki UE i ONZ na rzecz zawieszenia broni i utworzenia drogi negocjacji pokojowych; jest zdania, że UE musi podjąć działania w celu umożliwienia dalszej egzystencji mniejszościom etniczno-religijnym na Bliskim Wschodzie, zwłaszcza w Iraku i Syrii;
  17. potępia wielokrotne korzystanie przez Rosję z prawa weta w Radzie Bezpieczeństwa ONZ i jest zdania, że podważa to międzynarodowe działania na rzecz pokoju i rozwiązywania konfliktów w Syrii oraz w szerszej pojętym południowym sąsiedztwie UE;
  18. uznaje, że aby umożliwić legalną migrację i mobilność, należy podjąć dalsze wysiłki, również dwustronne, w postaci rozwijania dobrze zarządzanej mobilności między kontynentami i w ich obrębie, a także wspierania strategii politycznych propagujących legalne kanały migracji przy jednoczesnej walce z gangami przemytników nielegalnych imigrantów, które żerują na słabych i bezbronnych; podkreśla starania w tym zakresie podejmowane przez poszczególne państwa członkowskie i uważa, że konieczne jest wzmocnienie legalnego i bezpiecznego dostępu do Europy; ubolewa w związku z tym nad brakiem rzeczywistej, zrównoważonej i wiarygodnej europejskiej polityki migracyjnej i azylowej, czego dowodem jest obecny kryzys w regionie Morza Śródziemnego, oraz wzywa Radę i państwa członkowskie do podjęcia odpowiednich działań;
  19. jest przekonany, że UE potrzebuje nowego podejścia do stosunków ze wschodnimi sąsiadami; uważa, że wspieranie państw, które chcą zacieśnić więzi z UE, musi stanowić priorytet unijnej polityki zagranicznej; jest zdania, że przedłużenie sankcji wobec osób i podmiotów w Rosji to nieunikniona konsekwencja niewdrożenia porozumień mińskich, i nadal uważa, że ich wdrożenie przez wszystkie strony stanowi podstawę trwałego politycznego rozwiązania konfliktu we wschodniej Ukrainie;
  20. podkreśla, że możliwość ściślejszej współpracy z Rosją zależy od pełnego poszanowania przez Rosję bezpieczeństwa w Europie i prawa międzynarodowego; domaga się, by UE zachowała możliwość stopniowego wprowadzania dalszych sankcji, jeżeli Rosja w dalszym ciągu będzie naruszać prawo międzynarodowe; potwierdza

wsparcie dla niepodległej, suwerennej i integralnej terytorialnie Ukrainy oraz wszystkich pozostałych państw Partnerstwa Wschodniego w ich granicach uznanych przez społeczność międzynarodową; kładzie nacisk na to, że w świetle prawa międzynarodowego decyzja Rosji z dnia 21 marca 2014 r. o aneksji Krymu pozostaje bezprawna, i stanowczo potępia decyzję władz rosyjskich o wydaniu wszystkim mieszkańcom Krymu rosyjskich paszportów; wzywa wiceprzewodniczącą / wysoką przedstawiciel i Radę do tego, by aktywniej i skuteczniej zaangażowały się w rozwiązywanie przedłużających się i zamrożonych konfliktów;

21. ubolewa na tym, że Rosja wielokrotnie naruszyła prawo międzynarodowe i prowadzi wojnę hybrydową; dopuszcza jednak możliwość zasadnego i spójnego zaangażowania selektywnego i dialogu z Rosją w dziedzinach będących przedmiotem wspólnego zainteresowania, tak aby zapewnić odpowiedzialność i poszanowanie prawa międzynarodowego; podkreśla potrzebę utrzymania i zwiększania możliwości przyszłej współpracy w rozwiązywaniu kryzysów na świecie, jeżeli UE ma w tym bezpośredni lub pośredni interes UE oraz jeśli stwarza to szansę na propagowanie wartości UE;
22. uważa, że znormalizowane stosunki są niezbędne zarówno dla UE, jak i dla Rosji, a w jakiegokolwiek przyszłej strategii UE-Rosja należy położyć nacisk na większe zaangażowanie i wsparcie dla wschodnich partnerów UE; zaznacza, że UE powinna zachować możliwość pogłębienia dwustronnych stosunków politycznych i gospodarczych z Rosją pod warunkiem, że Rosja będzie przestrzegała prawa międzynarodowego i zawartych umów oraz złagodzi coraz bardziej apodyktyczną postawę wobec swoich sąsiadów i Europy;
23. ponownie podkreśla, że suwerenność, niepodległość i pokojowe rozwiązywanie sporów to kluczowe zasady europejskiego ładu bezpieczeństwa, które mają zastosowanie do wszystkich państw; w związku z tym jednoznacznie potępia napaść Rosji na Ukrainę, w tym bezprawną aneksję Krymu i finansowany przez Rosję konflikt we wschodniej Ukrainie; apeluje do UE, jej państw członkowskich i społeczności międzynarodowej, aby domagały się od Rosji wstrzymania agresji i uwolnienia wszystkich więźniów politycznych; wzywa społeczność międzynarodową do odgrywania bardziej czynnej i skutecznej roli w rozwiązywaniu tego konfliktu oraz do wspierania wszelkich wysiłków na rzecz trwałego i pokojowego rozwiązania, które zapewniłoby Ukrainie jedność, suwerenność i integralność terytorialną, zwłaszcza przez wysłanie – po uzyskaniu zgody władz ukraińskich – misji utrzymywania pokoju i budowania pokoju na całe jej terytorium;
24. ponownie podkreśla potrzebę strategicznej reorientacji podejścia do Bałkanów Zachodnich, uznając, że UE powinna dążyć do realizacji swoich ambitnych celów w tym regionie, gdyż dzięki temu da nowy impuls wiarygodnej unijnej polityce rozszerzenia i wzmocnieniu praworządności oraz odporności instytucji państwowych; uważa, że stabilność Bałkanów Zachodnich nadal musi stanowić jeden z głównych priorytetów Unii Europejskiej; wzywa do zwiększenia wysiłków na rzecz poprawy warunków społeczno-ekonomicznych i politycznych w tym regionie; jest przekonany, że integracja i pojednanie na Bałkanach Zachodnich stanowią najlepszy sposób radzenia sobie z zagrożeniami wynikającymi z destabilizującej ingerencji i nacisków z zewnątrz, finansowania rozległych sieci salafickiej i wahhabickiej i werbowania zagranicznych bojowników, przestępczości zorganizowanej, poważnych sporów międzypaństwowych,

- dezinformacji i zagrożeń hybrydowych; podkreśla potrzebę dalszego zaangażowania we wspieranie niezwykle skutecznych stowarzyszeń politycznych w regionie;
25. przypomina, że po spełnieniu wszystkich kryteriów nowi członkowie mają otwarte drzwi UE; z zadowoleniem przyjmuje niedawne starania podejmowane w ramach procesu berlińskiego i szczytu w Trieście, których celem jest dostarczenie dodatkowego bodźca dla konwergencji krajów Bałkanów Zachodnich w kierunku członkostwa w UE; przypomina, że należy zwrócić szczególną uwagę na wdrażanie kluczowych reform instytucjonalnych i politycznych w regionie Bałkanów Zachodnich i wspierać je oraz wzywa Komisję do ponownego rozważenia możliwości dodatkowego przydziału środków finansowych na Instrument Pomocy Przedakcesyjnej (IPA), gdyż jest to jedno z najważniejszych narzędzi wspierających wdrażanie tych reform;
  26. przypomina, że w przeglądzie europejskiej polityki sąsiedztwa (EPS) wzywa się do zaangażowania sąsiadujących państw trzecich; apeluje o to by ze względu na wspólne wartości i interesy zwiększyć wsparcie dla państw sąsiadujących z naszymi sąsiadami, co pozwoli reagować na globalne problemy i stawiać czoła wspólnym wyzwaniom; zwraca uwagę na to, że należy promować wzmacnianie pozycji i ochronę kobiet, słabszych grup społecznych i mniejszości, zwłaszcza w Afryce, gdzie potrzeba ścisłej współpracy między europejskimi i lokalnymi MŚP, w kooperacji ze społeczeństwem obywatelskim, oraz wsparcia dla tworzenia demokratycznych, przejrzystych i skutecznie działających instytucji oraz promocji światowego ładu opartego na zasadach;
  27. jest zdania, że podstawowymi instrumentami osiągnięcia tych celów są współpraca międzynarodowa i polityka rozwoju, w związku z czym mocno podkreśla konieczność lepszego, bardziej efektywnego i wydajnego rozdziału funduszy UE oraz zwiększenia synergii z innymi organizacjami międzynarodowymi; podkreśla konieczność rozwiązania problemu poważnych zagrożeń dla bezpieczeństwa w Afryce, tak aby wyeliminować zagrożenia terrorystyczne ze strony wszelkich grup terrorystycznych, zapobiegać prowadzonemu przez nie werbunkowi, zwalczać radykalne ideologie i zadbać o bezpieczeństwo energetyczne dzięki przyjaznym dla środowiska i zrównoważonym źródłom energii i jednoczesnemu wspieraniu rozwiązań pozasieciowych;
  28. zdecydowanie potępia wszelkie próby utrzymania się przy władzy urzędujących prezydentów, którzy naruszają, obchodzą lub bezprawnie zmieniają prawo wyborcze, a zwłaszcza konstytucję; potępia też wszelkie strategie mające na celu zniesienie lub obejście ograniczeń dotyczących okresu kadencji; wzywa wszystkie rządy do podjęcia działań na rzecz zapewnienia przejrzystości i integralności całego procesu wyborczego, a także wdrożenia wszelkich niezbędnych środków zapobiegania oszustwom lub innym bezprawnym praktykom; w związku z tym wyraża zaniepokojenie z powodu kryzysów politycznych oraz związanych z nimi przypadków stosowania przemocy i naruszania praw człowieka i podstawowych wolności, zwłaszcza w państwach regionu Wielkich Jezior; ponownie wyraża przekonanie o słuszności prowadzenia wzmocnionych misji obserwacji wyborów oraz, jeśli to konieczne, udzielania pomocy finansowej, technicznej i logistycznej jako sposobu na uzyskanie sprawiedliwego, wiarygodnego i demokratycznego procesu wyborczego;
  29. zachęca do opracowania spójnej i solidnej strategii dla regionu Sahelu, która pozwoli

poprawić sprawowanie rządów, a także zapewnić odpowiedzialność i legalność instytucji państwowych i regionalnych, zwiększyć bezpieczeństwo, zwalczać radykalizację i handel ludźmi, bronią i narkotykami oraz wzmocnić politykę gospodarczą i politykę na rzecz rozwoju;

30. przypomina o potrzebie uaktualnienia strategii na rzecz stosunków między UE a Azją; w tym kontekście wyraża poparcie dla zacieśnienia współpracy w ramach dialogu Azja-Europa, w tym jej wymiaru parlamentarnego; zachęca do wspierania ściślejszej współpracy regionalnej i wzmocnienia środków służących budowie zaufania w Azji Południowej, aby ograniczyć napięcia między Indiami i Pakistanem; zaleca nieprzerwane poparcie dla mediacji pokojowych UE w procesie pokojowym wypracowanym i prowadzonym przez Afgańczyków; podkreśla, że zachowanie pokoju, stabilności i dobrobytu w regionie Azji i Pacyfiku leży w żywotnym interesie UE i jej państw członkowskich; uważa, że sprawą najwyższej wagi i niecierpiącą zwłoki jest opracowanie zaktualizowanej strategii UE dla regionu Azji Północno-Wschodniej w świetle stale zwiększającej się tam obecności militarnej oraz agresywnej i nieodpowiedzialnej postawy Koreańskiej Republiki Ludowo-Demokratycznej (KRLD); potępia próby jądrowe i prowokacje ze strony Koreańskiej Republiki Ludowo-Demokratycznej (KRLD), a także wielokrotne naruszanie przez nią rezolucji Rady Bezpieczeństwa ONZ i międzynarodowych zobowiązań; wzywa do wykorzystania siły dyplomatycznej UE do wywierania nacisku na KRLD, aby przekonać jej przywódców do porzucenia broni masowego rażenia; apeluje o użycie wszystkich narzędzi dyplomatycznych, w tym sankcji, w aby zapobiec eskalacji obecnego kryzysu; wzywa do nieodwracalnej denuklearyzacji Półwyspu Koreańskiego środkami pokojowymi oraz do pełnego wdrożenia wszystkich istotnych dla tej kwestii rezolucji Rady Bezpieczeństwa ONZ;
31. podkreśla, że zachowanie pokoju, stabilności i dobrobytu w regionie Azji i Pacyfiku leży w żywotnym interesie UE i jej państw członkowskich; wzywa wszystkie zainteresowane strony do rozwiązywania sporów środkami pokojowymi oraz do powstrzymania się od jednostronnych prób zmieniania status quo, np. na Morzu Wschodniochińskim i Południowochińskim oraz w Cieśninie Tajwańskiej, tak aby zagwarantować bezpieczeństwo regionalne; ponownie podkreśla poparcie dla znaczącego członkostwa Tajwanu w organizacjach międzynarodowych oraz uczestnictwa w prowadzonych przez nie działaniach;
32. przypomina, że Amerykę Łacińską i UE łączą wspólne wartości, zasady i zaufanie do skutecznego multilateralizmu, i uważa, że partnerstwo między UE i Ameryką Łacińską jest istotne i powinno zostać wzmocnione, co pozwoli im razem podejmować największe globalne wyzwania; wyraża głębokie zaniepokojenie atakami na sędziów, demokratycznie wybraną opozycję i liderów społeczeństwa obywatelskiego w Wenezueli; kładzie nacisk na to, że poszanowanie praworządności, walka z korupcją, postęp na drodze do demokracji, podstawowe wolności i prawa człowieka stanowią podwaliny głębszej integracji i współpracy z krajami Ameryki Łacińskiej i Karaibów (LAC);
33. przypomina o swoim poparciu dla procesu pokojowego w Kolumbii, który ma kluczowe znaczenie dla przyszłości obywateli tego kraju i stabilności w regionie; domaga się, aby wszystkie aktywa FARC, w tym majątek pochodzący z przemytu

narkotyków, przeznaczyć na odszkodowania dla ofiar konfliktu;

Konsolidacja i pogłębienie integracji europejskiej przez zwiększenie możliwości UE

34. wzywa Komisję, ESDZ i państwa członkowskie do przyjmowania kompleksowego podejścia unijnego przy każdej możliwej okazji, i uważa, że spójne i skoordynowane działania we wszystkich obszarach polityki UE – przy założeniu uwzględnienia i wdrażania celów zrównoważonego rozwoju ONZ, zwłaszcza w obszarze pomocy humanitarnej, rozwoju, handlu, energii, klimatu, nauki oraz cyberobrony i cyberbezpieczeństwa – powinny być stałym i ustrukturyzowanym komponentem zewnętrznych działań Unii, co pozwoli wykorzystać zbiorową siłę UE; jest zdania, że bezpieczeństwo energetyczne, poszanowanie praw człowieka i dyplomacja klimatyczna pozostają ważnymi elementami uzupełniającymi wspólnej polityki zagranicznej i bezpieczeństwa UE, którymi należy się zająć w ramach całościowego podejścia, oraz że konieczne są dalsze postępy w kwestii unii energetycznej;
35. uznaje, że zmiana klimatu może mieć poważny wpływ na stabilność regionalną i globalną, jako że związane z globalnym ociepleniem spory o terytorium, żywność, wodę i inne zasoby osłabiają gospodarkę, zagrażają bezpieczeństwu w regionie i są pierwotną przyczyną przepływów migracyjnych; ponadto zachęca UE i państwa członkowskie do przemyślenia, jak w krajowym i unijnym planowaniu wojskowym uwzględnić strategię dostosowania do zmiany klimatu i jakie zdolności, priorytety i reakcje należałoby uznać za odpowiednie;
36. podkreśla, że decyzja Zjednoczonego Królestwa o wystąpieniu z UE znacząco wpłynie na przyszłą europejską współpracę obronną, i wzywa do nieustających wysiłków UE i Zjednoczonego Królestwa, jako głównych partnerów międzynarodowych, na rzecz utrzymywania bezpieczeństwa w Europie; podkreśla, że wybory prezydenckie w Stanach Zjednoczonych spowodowały niepewność partnerstwa transatlantyckiego i kładzie nacisk na potrzebę przeciwwagi dla obrony UE i ustanowienia autonomii strategicznej;
37. jest zdania, że aby wspólna polityka zagraniczna i bezpieczeństwa była bardziej stanowcza, skuteczna i oparta na wartościach, UE powinna zwiększyć swoje bezpieczeństwo energetyczne, niezwłocznie ograniczając, a w perspektywie średnioterminowej eliminując, obecną zależność od ropy naftowej i gazu dostarczanych przez reżimy autorytarne;
38. podkreśla, że aktualny proces decyzyjny we WPZiB oparty na jedności w Radzie stanowi główną przeszkodę dla skutecznych i terminowych działań zewnętrznych UE; jest zdania, że również w WPZiB powinno się stosować głosowanie większością kwalifikowaną; wyraża pogląd, że instytucje UE muszą lepiej przewidywać kryzysy i konflikty, m.in. przez krótko- i długoterminowe oceny skutków swojej polityki, tak aby eliminować źródłowe przyczyny problemów; uważa, że UE musi szybciej i skuteczniej reagować na rodzące się kryzysy oraz kłaść większy nacisk na zapobieganie konfliktom, stosując głównie narzędzia cywilne na wczesnym etapie; wzywa państwa członkowskie do wprowadzenia w życie zaleceń Parlamentu w sprawie przyjęcia zasady obowiązku ochrony; podkreśla potrzebę pogłębienia współpracy między państwami członkowskimi, krajami partnerskimi i organizacjami międzynarodowymi, a także zwraca uwagę na znaczenie skutecznej wymiany

informacji i koordynowania działań zapobiegawczych;

39. apeluje do wiceprzewodniczącej / wysokiej przedstawiciel, Komisji i państw członkowskich o wzmoczenie wysiłków na rzecz zwiększenia zdolności UE do zwalczania zagrożeń hybrydowych i cybernetycznych, o dalsze wzmacnianie zdolności UE i krajów partnerskich do walki z fałszywymi informacjami i dezinformacją, o opracowanie jasnych kryteriów ułatwiających wykrywanie fałszywych informacji oraz o zwiększenie środków i przekształcenie grupy zadaniowej Stratcom w pełnoprawną jednostkę ESDZ; w tym celu wzywa do wypracowania wspólnych, kompleksowych zdolności i metod analizy ryzyka i podatności na zagrożenia oraz do wzmocnienia odporności UE i jej strategicznych zdolności komunikacyjnych; podkreśla rolę niezależnych mediów – zarówno internetowych, jak i tradycyjnych – w promowaniu różnorodności kulturowej i kompetencji międzykulturowych, potrzebę wzmocnienia takich mediów jako źródła wiarygodnych informacji, szczególnie w UE i w jej sąsiedztwie, oraz konieczność dalszego rozwijania wspólnych unijnych stacji radiowych i telewizyjnych; wzywa Komisję do ściślejszej współpracy z ESDZ i państwami członkowskimi w tym zakresie;
40. jest zdania, że siła Europy tkwi w zdolności do wzmacniania wspólnoty wartości i poszanowania różnorodności kultur, które jednoczą wszystkich Europejczyków; w tym kontekście uważa, że UE odgrywa ważną rolę w upowszechnianiu demokracji, wolności, praworządności, praw człowieka oraz równych szans i że powinna nadal propagować swoje wartości poza granicami UE; przypomina, że prawa człowieka są nieodłączną częścią WPZiB i powinny stanowić główne uwarunkowanie zewnętrznych strategii politycznych, a ponadto, że strategie te muszą być spójne i oparte na zasadach; podkreśla, że dyplomacja kulturalna powinna stać się istotną częścią działań zewnętrznych UE i wzywa też Komisję do rozszerzenia programu Erasmus+ i wspierania rozwoju ambitnej dyplomacji naukowej; wzywa do ściślejszej koordynacji działań z UNESCO i Komitetem Światowego Dziedzictwa, podmiotami niepaństwowymi oraz organizacjami społeczeństwa obywatelskiego, czyli z kluczowymi partnerami UE;
41. przypomina, że w rezolucji 1820 (2008) Rady Bezpieczeństwa Narodów Zjednoczonych z dnia 19 czerwca 2008 r. oświadcza się, że gwałt i przemoc seksualna mogą stanowić zbrodnię wojenną, zbrodnię przeciwko ludzkości lub część zbrodni ludobójstwa oraz że w sytuacjach konfliktów zbrojnych kobietom należy zapewnić ochronę humanitarną;
42. uważa, że rozwój silnego przemysłu obronnego wzmacnia niezależność technologiczną UE; apeluje o rozbudowę zasobów przemysłowych i technologicznych niezbędnych do poprawy cyberbezpieczeństwa, na przykład przez wspieranie jednolitego rynku związanych z nim produktów; apeluje o znaczne zwiększenie zasobów finansowych i ludzkich w instytucjach UE, tak by podnieść jej zdolności w dziedzinie cyberbezpieczeństwa i cyberobrony; podkreśla potrzebę włączenia cyberobrony do głównego nurtu działań zewnętrznych i wspólnej polityki zagranicznej i bezpieczeństwa oraz konieczność lepszego wykrywania cyberprzestępczości;
43. zwraca uwagę, że wojna informacyjna i cybernetyczna, skierowana przeciwko państwom członkowskim UE i innym krajom zachodnim, stanowi celową próbę

- destabilizacji i zdyskredytowania struktur politycznych, gospodarczych i społecznych; przypomina, że państwom członkowskim UE, które należą też do NATO, bezpieczeństwo gwarantuje również artykuł 5 Traktatu Północnoatlantyckiego; apeluje o ściślejszą koordynację cyberobrony między państwami członkowskimi UE, instytucjami UE, NATO, Stanami Zjednoczonymi i innymi wiarygodnymi partnerami;
44. kładzie nacisk na rolę niezależnych mediów w promowaniu różnorodności kulturowej i kompetencji międzykulturowych, potrzebę wzmocnienia takich mediów jako źródła wiarygodnych informacji, szczególnie w UE i w jej sąsiedztwie, oraz konieczność dalszego wzmocnienia unijnych zdolności zwalczania fałszywych informacji i dezinformacji; w związku z tym podkreśla potrzebę wypracowania na szczeblu UE większej odporności na rozprzestrzenianie się takich informacji w internecie; wzywa Komisję do ściślejszej współpracy z ESDZ w tych dziedzinach;
45. uważa, że Europa powinna nadal wzmocniać współpracę w zakresie wspólnej obrony, tak aby chronić swoich wspólnych wartości i zasad oraz autonomii strategicznej; podkreśla znaczenie związku między bezpieczeństwem zewnętrznym i wewnętrznym, lepszego wykorzystania zasobów i kontroli ryzyka na obrzeżach Europy; przypomina, że powiązanie bezpieczeństwa z rozwojem stanowi kluczową zasadę podejścia Unii do konfliktów i kryzysów zewnętrznych; wzywa państwa członkowskie, by w pełni wykorzystały możliwości Traktatu z Lizbony w zakresie wspólnej polityki bezpieczeństwa i obrony (WPBiO), oraz w tym kontekście z zadowoleniem przyjmuje Plan realizacji globalnej strategii w dziedzinie bezpieczeństwa i obrony; zachęca do przeglądu podejścia UE do misji cywilnych w ramach WPBiO, aby zadbać o ich odpowiednie opracowanie i wdrażanie oraz zapewnić im wsparcie; uważa, że należy w pełni wykorzystywać potencjał Europejskiej Agencji Obrony (EDA), stałej współpracy strukturalnej i grup bojowych UE; wzywa państwa członkowskie do zapewnienia na ten cel dodatkowych środków;
46. jest zdania, że Unia Europejska i jej państwa członkowskie muszą opracować skuteczną politykę zagraniczną i bezpieczeństwa oraz współpracować z NATO i innymi partnerami międzynarodowymi, ONZ, organizacjami pozarządowymi, obrońcami praw człowieka i innymi podmiotami w rozwiązywaniu wspólnych problemów oraz dążeniu do pokoju, dobrobytu i stabilności na całym świecie; zwraca uwagę, jak duże znaczenie dla pilnego wdrożenia ambitnej, skutecznej i uporządkowanej WPBiO ma podnoszenie świadomości i zwiększanie zaangażowania politycznego; wzywa Radę, Komisję i państwa członkowskie do rozwiązania problemów komunikacyjnych UE przez zwiększenie rozliczalności i widoczności działań zewnętrznych UE; wzywa państwa członkowskie i instytucje UE, by wywiązały się z zadań w zakresie obronności, które wynikają z globalnej strategii UE i planów Komisji zmierzających do usprawnienia unijnego programu badań w dziedzinie obronności oraz rozwoju zdolności;
47. apeluje do Komisji o to, aby we wniosku dotyczącym kolejnych wieloletnich ram finansowych (WRF) w pełni uwzględniła rosnące wyzwania w dziedzinie bezpieczeństwa; uważa, że zarówno wysokość środków w budżecie przeznaczonym na WPZiB, jak i elastyczność tego budżetu muszą odpowiadać oczekiwaniom obywateli UE dotyczącym roli Unii jako gwaranta bezpieczeństwa; uważa, że istnieje potrzeba globalnej wizji dla polityki UE i jej instrumentów w dziedzinie bezpieczeństwa, co obejmuje skuteczną współpracę z proponowanym Europejskim Funduszem Obronnym;

apeluje do państw członkowskich o dążenie do realizacji celu, jakim jest przeznaczanie 2 proc. PKB na obronę, a także o wydawanie 20 proc. budżetu obronnego na wyposażenie, które zdaniem Europejskiej Agencji Obrony jest niezbędne; przypomina ponadto, że na wszelkie nowe działania polityczne należy przeznaczyć środki z nowych źródeł finansowania; zauważa, że poszczególne państwa członkowskie mają problemy z utrzymaniem bardzo szerokiego zakresu pełnych zdolności operacyjnych w dziedzinie obrony, zwykle z powodu ograniczeń finansowych; w związku z tym wzywa do pogłębienia współpracy i zwiększenia koordynacji w zakresie zdolności, które należy utrzymać, tak aby państwa członkowskie mogły specjalizować się w określonych zdolnościach i bardziej racjonalnie wydatkować środki; jest zdania, że kluczem do większej kompatybilności i lepszej integracji sił państw członkowskich jest interoperacyjność; przypomina, że w 2016 r. środki na WPZiB stanowiły 3,6% środków na zobowiązania w dziale 4 oraz 0,2% całego budżetu UE; wyraża ubolewanie, że wysokość środków w rozdziale poświęconym WPZiB, ich niepełne wykorzystanie oraz systematyczne przesunięcia z tego rozdziału wskazują na ciągły brak ambicji UE do działania jako podmiot globalny;

48. zauważa, że impas w Radzie Bezpieczeństwa ONZ utrudnia działania społeczności międzynarodowej i uniemożliwia rozwiązywanie kryzysów; ponownie apeluje do państw członkowskich o wsparcie reformy jej składu i funkcjonowania;

Współpraca w obrębie koalicji i z instytucjami zapewniającym bezpieczeństwo

49. podkreśla, że utrzymanie i pogłębianie stosunków transatlantyckich, opartych na o poszanowaniu wspólnych wartości, prawa międzynarodowego oraz multilateralizmu, leży w strategicznym interesie UE; wzywa UE do dalszego budowania swojej autonomii strategicznej i tworzenia własnych możliwości działania, tak by lepiej radzić sobie z konfliktami regionalnymi i międzynarodowymi, które wpływają na UE; uważa, że UE i USA powinny koncentrować się na dostosowaniu struktur transatlantyckich do współczesnych wyzwań, takich jak obrona praw człowieka, przeciwdziałanie zmianie klimatu, zwalczanie terroryzmu międzynarodowego i korupcji, zapobieganie radykalizacji, rozprzestrzenianie broni masowego rażenia, oraz na walce z próbami destabilizacji UE i NATO przez państwa trzecie; ponadto podkreśla znaczenie nieustającej i wzmocnionej współpracy między UE i USA dotyczącej kwestii wspólnych, zarówno dwustronnej, jak i w ramach NATO; przypomina, że Unia Europejska i Stany Zjednoczone są dla siebie najważniejszymi partnerami oraz że posunięcia jednostronne prowadzą wyłącznie do osłabienia partnerstwa transatlantyckiego; jest zdania, że Europa musi dalej rozwijać oparty na pozytywnym sprzężeniu zwrotnym sojusz między sektorem publicznym i prywatnym oraz że powinna umocnić partnerstwo strategiczne ze Stanami Zjednoczonymi; wzywa Radę i ESDZ do tego, by w ich dialogu z rządem Stanów Zjednoczonych konsekwentnie podnosiły kwestię amerykańskich sankcji eksterytorialnych;
50. zdecydowanie popiera deklarację ze szczytu w Warszawie w 2016 r., w szczególności w kwestii współpracy między UE a NATO, i z zadowoleniem przyjmuje decyzje w sprawie ściślejszej współpracy między NATO a UE w wielu dziedzinach, a także rozmieszczenie na wschodniej flance UE amerykańskich, kanadyjskich i innych sił wielonarodowych;

51. wzywa do intensywniejszej wymiany informacji wywiadowczych między państwami członkowskimi; zwiększonej wymiany międzyinstytucjonalnych informacji wywiadowczych oraz koordynacji między UE, państwami członkowskimi i NATO, i nalega, aby podmioty te nadal współpracowały jak najściślej w sposób komplementarny i z pełnym poszanowaniem podstawowych europejskich wartości i norm; uznaje, że dzielenie się informacjami między UE, państwami członkowskimi a NATO oraz skoordynowane działania obu instytucji przyniosą rezultaty w takich obszarach, jak terroryzm, reagowanie na zagrożenia hybrydowe, orientacja sytuacyjna, budowanie odporności, łączność strategiczna, cyberbezpieczeństwo i budowanie zdolności w stosunkach z partnerami UE; uważa, że do zwiększenia bezpieczeństwa UE niezbędna jest dalsza koordynacja i ściślejsza współpraca z innymi podmiotami wielostronnymi, takimi jak Eurokorpus; ponownie zaznacza, że jednym z priorytetów UE powinno być odnowienie partnerstw strategicznych;
52. podkreśla swoją rolę w kształtowaniu prawdziwie wspólnej polityki zagranicznej zgodnej z oczekiwaniami europejskich obywateli; wzywa Radę do działania wspólnie z Parlamentem na głównych etapach procesu decyzyjnego w dziedzinie polityki zagranicznej;
53. docenia pracę wiceprzewodniczącej / wysokiej przedstawiciel i apeluje do niej o to, by w przyszłości sprawozdania roczne były bardziej zwarte i dalekosiężne, by przedstawiały głównie najważniejsze priorytety na następny rok oraz ocenę działań podjętych w minionym roku, z uwzględnieniem ich skutków finansowych, tak aby stanowiły pełny przegląd wyników UE;
- o
- o   o
54. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, Komisji, wiceprzewodniczącej Komisji / wysokiej przedstawiciel Unii do spraw zagranicznych i polityki bezpieczeństwa oraz państwom członkowskim.

OPINIA MNIejszości

w sprawie realizacji wspólnej polityki zagranicznej i bezpieczeństwa (WPZiB) 2016/2036(INI))

Komisja Spraw Zagranicznych, sprawozdawca: **David McAllister**

Sprawozdanie mniejszości złożone przez posłów do Parlamentu Europejskiego z grupy GUE/NGL Sabine Lösing, Takisa Hadjigeorgiou, Miguela Urbana Crespo i Javiera Couso Permuy'ego

W sprawozdaniu stwierdza się, że polityka UE jest oparta na wartościach, stanowi przejaw zaangażowania w ochronę praw człowieka, a jej celem jest zwalczanie źródłowych przyczyn niestabilności, takich jak ubóstwo, brak perspektyw gospodarczych, wykluczenie społeczne, konflikty zbrojne i przymusowa migracja. Ignoruje się natomiast fakt, że WPZiB UE – jako jeden z największych na świecie eksporterów broni oraz podmiot prowadzący agresywną politykę handlową i gospodarczą – jest w dużej mierze za nie odpowiedzialna. Zgodnie ze sprawozdaniem należy koniecznie wzmocnić legalne i bezpieczne drogi do Europy, ale nie wspomina się w nim o tym, że UE (finansowo) przyczynia się do przetrzymywania uchodźców w Afryce Północnej i de facto zamyka wszelkie ścieżki dostępu do UE.

Wyrażamy sprzeciw wobec tego sprawozdania, ponieważ:

- mowa w nim o pokojowym i dyplomatycznym rozwiązywaniu konfliktów, a jednocześnie promuje się w nim silny przemysł obronny i postuluje o zwiększenie finansowania na rzecz zdolności obronnych;
- domaga się w nim zniesienia zasady jednomyślności w Radzie w kwestiach związanych ze WPZiB, ale promuje decyzje większością kwalifikowaną
- z zadowoleniem przyjmuje się w nim Plan realizacji globalnej strategii w dziedzinie bezpieczeństwa i obrony i zaleca ustanowienie stałej współpracy strukturalnej finansowanej przez UE oraz grup bojowych UE;
- wzywa się w nim do zacieśnienia współpracy UE z NATO i wspiera łączenie bezpieczeństwa wewnętrznego i zewnętrznego.

Domagamy się:

- pełnego rozbrojenia (również w dziedzinie jądrowej) w UE i na całym świecie;
- nieprzeznaczania środków z budżetu UE na cele wojskowe oraz ścisłej wykładni art. 41 ust. 2 TUE, który zabrania pokrywania z budżetu UE wydatków z tytułu operacji mających wpływ na kwestie wojskowe lub obronne;
- rozwiązania NATO.

10.10.2017

OPINIA KOMISJI BUDŻETOWEJ

dla Komisji Spraw Zagranicznych

w sprawie sprawozdania rocznego w sprawie realizacji wspólnej polityki zagranicznej i bezpieczeństwa
(2017/2121(INI))

Sprawozdawca komisji opiniodawczej: Jean Arthuis

WSKAZÓWKI

Komisja Budżetowa zwraca się do Komisji Spraw Zagranicznych, jako komisji przedmiotowo właściwej, o uwzględnienie w końcowym tekście projektu rezolucji następujących wskazówek:

1. zwraca uwagę, że choć środki budżetowe przyjęte w ramach wspólnej polityki zagranicznej i bezpieczeństwa na rok 2016 wyniosły 326,8 mln EUR w środkach na zobowiązania oraz 298,1 mln EUR w środkach na płatności, wartość przesunięć z rozdziału dotyczącego wspólnej polityki zagranicznej i bezpieczeństwa osiągnęła w 2016 r. niespotykane dotąd kwoty w wysokości 124,4 mln EUR w środkach na zobowiązania i 69 mln EUR w środkach na płatności;
2. zauważa, że po zatwierdzeniu przesunięcia środków w wysokości 85 mln EUR (przesunięcie nr DEC 07/2017) z rozdziału poświęconego wspólnej polityce zagranicznej i bezpieczeństwa do instrumentu pomocy dla uchodźców w Turcji oraz po zwiększeniu planowanych potrzeb szacuje się, iż do końca 2017 r. w budżecie na wspólną politykę zagraniczną i bezpieczeństwa zabraknie 55,6 mln EUR, jeżeli wszystkie planowane operacje zostaną zatwierdzone;
3. przypomina, że w 2016 r. środki na wspólną politykę zagraniczną i bezpieczeństwa stanowią 3,6% środków na zobowiązania w dziale 4 oraz 0,2% całego budżetu UE; wyraża ubolewanie, że wysokość środków w rozdziale poświęconym wspólnej polityce zagranicznej i bezpieczeństwa, ich niepełne wykorzystanie oraz systematyczne przesunięcia z tego rozdziału wskazują na ciągły brak ambicji UE do działania jako globalny podmiot;
4. ponawia swój apel o pełne wykorzystanie instrumentów traktatowych w celu zgromadzenia funduszy na wspólną politykę zagraniczną i bezpieczeństwa oraz wspólną

politykę bezpieczeństwa i obrony, które to instrumenty obejmują stałą współpracę strukturalną i fundusz początkowy we wstępnej fazie misji; ponownie podkreśla potrzebę uzyskiwania efektów synergii, aby poprawić oszczędność kosztową; uważa, że współpracę w dziedzinie obrony UE należy wzmocnić poprzez poszukiwanie nowych możliwości wspólnych zakupów, konserwacji i utrzymania sił zbrojnych i zasobów materialnych, gdyż byłoby to korzystne z punktu widzenia aktywów i zdolności UE i mogłoby mieć pozytywny wpływ na badania w dziedzinie obronności i kwestie dotyczące przemysłu; zwraca uwagę, że z powodu ograniczeń finansowych w państwach członkowskich należy zadbać o lepszą koordynację i jaśniejsze decyzje co do tego, jakie zdolności należy utrzymywać, tak aby państwa członkowskie mogły specjalizować się w określonych zdolnościach; wzywa państwa członkowskie do dokonania przeglądu mechanizmu finansowego ATHENA i znacznego rozszerzenia go, a także do pełnego wykorzystania projektów współpracy proponowanych przez Europejską Agencję Obrony, o ile stanowią one wartość dodaną dla UE;

5. apeluje do Komisji o to, aby w swoim wniosku dotyczącym kolejnych wieloletnich ram finansowych w pełni uwzględniła coraz większe wyzwania w dziedzinie bezpieczeństwa; uważa, że zarówno wysokość środków w budżecie przeznaczonym na wspólną politykę zagraniczną i bezpieczeństwa, jak i elastyczność tego budżetu muszą m.in. odpowiadać oczekiwaniom obywateli UE dotyczącym jej roli jako podmiotu gwarantującego bezpieczeństwo, a także być na miarę prawdopodobnych wyzwań i możliwości związanych z pozycją UE jako strategicznego podmiotu po wyjściu Zjednoczonego Królestwa z UE; uważa, że istnieje potrzeba globalnej wizji w ramach polityki UE i jej instrumentów w dziedzinie bezpieczeństwa, co obejmuje skuteczną współpracę z proponowanym Europejskim Funduszem Obronnym; apeluje do państw członkowskich o dążenie do realizacji celu, jakim jest przeznaczanie 2 proc. PKB na obronę, a także o wydawanie 20 proc. budżetu obronnego na wyposażenie, które zdaniem Europejskiej Agencji Obrony jest niezbędne; przypomina ponadto, że na wszelkie nowe działania polityczne należy przeznaczyć środki z nowych źródeł finansowania;
6. zauważa, że misja obserwacyjna UE w Gruzji, misja UE w zakresie praworządności w Kosowie (EULEX) i misja policyjna w Afganistanie (EUPOL) to dotychczas jedyne misje posiadające własne linie budżetowe, natomiast misje ważniejsze z perspektywy budżetowej, takie jak misja UE dotycząca budowania zdolności w Somalii (EUCAP), misja w dziedzinie WPBiO w Nigrze (EUCAP Sahel Niger) i misja doradcza UE na rzecz reformy cywilnego sektora bezpieczeństwa na Ukrainie (EUAM), są bez wyjątku finansowane z linii ogólnej; jest zdania, że z uwagi na zasadę przejrzystości i specyfikacji środki przeznaczone na pojedyncze ważne misje należy ujmować w odrębnych liniach budżetowych w rozdziale poświęconym wspólnej polityce zagranicznej i bezpieczeństwa.

**INFORMACJE O PRZYJĘCIU OPINII
W KOMISJI OPINIODAWCZEJ**

Data przyjęcia	10.10.2017
Wynik głosowania końcowego	+: 25 -: 10 0: 1
Posłowie obecni podczas głosowania końcowego	Nedzhmi Ali, Jonathan Arnott, Jean Arthuis, Richard Ashworth, Reimer Böge, Lefteris Christoforou, Manuel dos Santos, José Manuel Fernandes, Eider Gardiazabal Rubial, Jens Geier, Ingeborg Gräßle, Monika Hohlmeier, John Howarth, Bernd Kölmel, Siegfried Mureşan, Liadh Ní Riada, Jan Olbrycht, Urmas Paet, Pina Picierno, Răzvan Popa, Paul Rübig, Jordi Solé, Patricija Šulin, Eleftherios Synadinos, Indrek Tarand, Isabelle Thomas, Inese Vaidere, Monika Vana, Daniele Viotti, Tiemo Wölken, Stanisław Żółtek
Zastępcy obecni podczas głosowania końcowego	Andrey Novakov, Derek Vaughan, Tomáš Zdechovský
Zastępcy (art. 200 ust. 2) obecni podczas głosowania końcowego	Marie-Pierre Vieu, Auke Zijlstra

**GŁOSOWANIE KOŃCOWE W FORMIE GŁOSOWANIA IMIENNEGO
W KOMISJI OPINIODAWCZEJ**

25	+
ALDE	Nedzhmi Ali, Jean Arthuis, Urmas Paet
PPE	Reimer Böge, Lefteris Christoforou, José Manuel Fernandes, Ingeborg Gräßle, Monika Hohlmeier, Siegfried Mureşan, Andrey Novakov, Jan Olbrycht, Paul Rübig, Patricija Šulin, Inese Vaidere, Tomáš Zdechovský
S&D	Eider Gardiazabal Rubial, Jens Geier, John Howarth, Pina Picierno, Răzvan Popa, Isabelle Thomas, Derek Vaughan, Daniele Viotti, Tiemo Wölken, Manuel dos Santos

10	-
ECR	Richard Ashworth, Bernd Kölmel
EFDD	Jonathan Arnott
ENF	Auke Zijlstra, Stanisław Żółtek,
GUE/NGL	Liadh Ní Riada, Marie-Pierre Vieu
NI	Eleftherios Synadinos
VERTS/ALE	Jordi Solé, Monika Vana

1	0
VERTS/ALE	Indrek Tarand

Objaśnienie używanych znaków:

+ : za

- : przeciw

0 : wstrzymało się

**INFORMACJE O PRZYJĘCIU SPRAWOZDANIA
W KOMISJI PRZEDMIOTOWO WŁAŚCIWEJ**

Data przyjęcia	6.11.2017
Wynik głosowania końcowego	+: 28 -: 6 0: 7
Posłowie obecni podczas głosowania końcowego	Petras Auštrevičius, Bas Belder, Mario Borghezio, Victor Boştinaru, James Carver, Fabio Massimo Castaldo, Arnaud Danjean, Georgios Epitideios, Knut Fleckenstein, Eugen Freund, Michael Gahler, Manolis Kefalogiannis, Janusz Korwin-Mikke, Andrey Kovatchev, Eduard Kukan, Barbara Lochbihler, Sabine Lösing, Ramona Nicole Mănescu, Alex Mayer, David McAllister, Francisco José Millán Mon, Clare Moody, Javier Nart, Alojz Peterle, Julia Pitera, Jean-Luc Schaffhauser, Jordi Solé, Jaromír Štětina, Charles Tannock, László Tókécs, Elena Valenciano, Geoffrey Van Orden, Hilde Vautmans, Boris Zala
Zastępcy obecni podczas głosowania końcowego	Neena Gill, Ana Gomes, Antonio López-Istúriz White, Urmas Paet, Gilles Pargneaux, Bodil Valero
Zastępcy (art. 200 ust. 2) obecni podczas głosowania końcowego	Bogdan Andrzej Zdrojewski

**GŁOSOWANIE KOŃCOWE W FORMIE GŁOSOWANIA IMIENNEGO W KOMISJI
PRZEDMIOTOWO WŁAŚCIWEJ**

28	+
ALDE	Petras Auštrevičius, Javier Nart, Urmas Paet, Hilde Vautmans
PPE	Arnaud Danjean, Michael Gahler, Manolis Kefalogiannis, Andrey Kovatchev, Eduard Kukan, Antonio López-Istúriz White, David McAllister, Francisco José Millán Mon, Ramona Nicole Mănescu, Alojz Peterle, Julia Pitera, László Tőkés, Bogdan Andrzej Zdrojewski, Jaromír Štětina
S&D	Victor Boștinaru, Knut Fleckenstein, Eugen Freund, Neena Gill, Ana Gomes, Alex Mayer, Clare Moody, Gilles Pargneaux, Elena Valenciano, Boris Zala

6	-
EFDD	James Carver
ENF	Mario Borghezio, Jean-Luc Schaffhauser
GUE/NGL	Sabine Lösing
NI	Georgios Epitideios, Janusz Korwin-Mikke

7	0
ECR	Bas Belder, Charles Tannock, Geoffrey Van Orden
EFDD	Fabio Massimo Castaldo
VERTS/ALE	Barbara Lochbihler, Jordi Solé, Bodil Valero

Objaśnienie używanych znaków:

+ : za

- : przeciw

0 : wstrzymało się